

Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος: «Πολλοί είναι οι ισχυροί του κόσμου, ένας είναι ο Σωτήρας του»

/ [Ενορίες](#)

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 25 Μαρτίου 2023 (Κυριακή Δ΄ Νηστειών, Απόδοσις της εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, Ιωάννου της Κλίμακος, Σύναξις του αρχαγγέλου Γαβριήλ, των εν Γοτθία 26 μαρτύρων) στον [Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς](#), κατά τη διάρκεια της οποίας κήρυξε τον θείο λόγο, ο [Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος](#), κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία μεταδόθηκαν από το κανάλι του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...**» στο YouTube.

Στον λόγο του ο π. **Χρυσόστομος**, παρατήρησε ότι τα πρόσωπα που φιλοξενεί η Κυριακή αυτή, θεωρούνται προβληματικά, το μεν του ευαγγελικού αναγνώσματος για τον τόπο του, το δε του συναξαριστή για την κοινωνία μας. Παρά ταύτα

υπάρχει η ενοποιός δύναμη όλων που είναι ο **Χριστός**, που εμπνέει τον **όσιο Ιωάννη τον Σιναΐτη** και θεραπεύει τον δαιμονιζόμενο.

«Ο κόσμος, τώρα και πάντοτε, έχει τους ενδιασμούς του κάθε φορά που γίνεται αναφορά σε εγκράτεια, όχι μόνο τροφής, αλλά και πράξεων, σκέψεων και λόγων. Ο εκκλησιαστικός λόγος έρχεται να διδάξει τη νηστεία, όχι γιατί θέλει να ταλαιπωρήσει, αλλά για να νουθετήσει και τελικά να σώσει.

Ο Χριστός δεν μας θέλει να πεινάμε ή να πονάμε, επιθυμεί όμως να είμαστε κοντά Του, να αγωνιζόμαστε για το καλύτερο, παρά τις πτώσεις και τις παλινωδίες μας.»

Το ευαγγελικό ανάγνωσμα καταγράφει την θεραπεία του δαιμονιζόμενου νέου, που σε ώρα κρίσης, η διέξοδος του ήταν η φωτιά και το νερό. Στην εναγώνια παράκληση του πατέρα του για την θεραπεία του, ο **Χριστός** απαντά και ταυτόχρονα μας διδάσκει τον τρόπο που θα σωθούμε. Τον δαιμονιζόμενο τελικά τον απαλλάσσει από την χρόνια μάστιγα του σεληνιασμού. Σ' εμάς, συνέχισε ο **π. Χρυσόστομος**, λείπουν τα βήματα που πρέπει οπωσδήποτε να κάνουμε για να βρούμε σωτηρία: νηστεία και προσευχή.

Είναι θέμα απόφασης και άσκησης να μην έχουμε ότι θέλουμε, τόνισε, γιατί δεν είναι πάντα και εφικτό, ούτε και συμφέρον για την ψυχή μας. Ο αγώνας την περίοδο της **Μ. Τεσσαρακοστής** έχει και νηστεία και προσευχή, που όταν τις συναντήσουμε ανυπόκριτα και ανεπιτήδευτα, τότε θα είναι και κερδοφόρες.

Νηστεία, αγρυπνία, προσευχή, είναι το ένα τρίπτυχο δράσης του ορθόδοξου γνήσιου μοναχισμού, ο οποίος σε συνδυασμό με το άλλο τρίπτυχο της υπακοής, της παρθενίας και της ακτημοσύνης, δημιουργούν τις αληθινές συνθήκες πνευματικότητας. Η πολιτεία του οσίου Ιωάννου παραπέμπει στον μοναχισμό και στην άσκηση σάρκας και πνεύματος.

«Δεν μπορεί ο κόσμος να κατανοήσει πως ο μοναχισμός δεν είναι είδος μαζοχισμού του σώματος ή ευτελισμού του προσώπου. Είναι αγώνας επίμονος να υποτάξει το θέλω στο πρέπει, την επιθυμία στην δεοντολογία, το εγώ στο εμείς. Άρα η κάθαρση που θα πετύχει, δεν είναι μεν εύκολη, αλλά όχι και ουτοπία. Οι μοναχοί εγκρατεύονται για τα πάθη τους και αγωνίζονται για τα λάθη τους. Έχουν ως πρότυπο τον Κύριο που και νήστεψε και προσευχήθηκε και δίψασε και χάρηκε.»

Η αληθινή ασκητική ζωή του οσίου Ιωάννου, όπως είπε ο **π. Χρυσόστομος**, έγινε ο μαγνήτης για να προσελκύσει την έμπνευση ενός σημαντικού συγγραφικού έργου

υψηλής πνευματικότητας. Το προσφέρει στον τόπο της ασκήσεως του, στο θεοβάδιστο Όρος Σινά, για να είναι βοήθεια στα βήματα των χριστιανών και των μοναχών ειδικότερα. Κάθε σκαλοπάτι, από τα τριάντα του, είναι και ένα πνευματικό αγώνισμα που η επιτυχής άνοδος θα μας φέρει πρόσωπο προς πρόσωπο με τον **Θεό**.

«Η Εκκλησία για τα αγαθά διδάσκει την χρήση, την συντήρηση, σε συνδυασμό με την ιεραρχία αγαθών και αναγκών. Με τον εορτολογικό της πλούτο, υιοθετεί μέση και λογική οδό, η οποία δείχνει τον κοινό δρόμο, τον προορισμό του σκοπού, το πέραςμα από τα πρόσκαιρα στα μόνιμα, από τα εφήμερα στα αιώνια, από τα γήινα στα ουράνια, στη βασιλεία Του.»

Όσο κι αν ψάχνει η ανθρωπότητα να βρει τους επαναστάτες της, πάντοτε θα καταλήγει σε μικρό αριθμό ατόμων. Δεν έχει σημασία πόσοι, αλλά ποιοι θα είναι οι αγωνιστές, σημείωσε χαρακτηριστικά ο **π. Χρυσόστομος**. Εραστής του πνεύματος υπήρξε ο **όσιος Ιωάννης** και δικαιώθηκε. Αθλητής της ζωής ήταν ο σεληνιαζόμενος νέος και θεραπεύτηκε.

Πολλοί είναι οι ισχυροί του κόσμου, ένας είναι ο Σωτήρας του, είπε κλείνοντας την ομιλία του. Αμέτρητες οι γυναίκες, μία η **Παναγία**. Η ανάγκη να δει η κοινωνία μας **Θεό** αληθινό, να Τον ακούσει, να Τον πιστέψει, να Τον ακολουθήσει, βρήκε την ανταπόκριση κι ο ουρανός ήρθε στη γη. Και καθοριστικός ήταν ο ρόλος της **Παναγίας** μας.

Η **Εύα** μας έκανε να χάσουμε τον παράδεισο, η **Παναγία** μας οδηγεί για να τον βρούμε και οι άγιοι μεσιτεύουν να τον ζήσουμε. Το παράδειγμα της βιοτής τους, τα θαύματα τους, οι διδαχές τους, μας βοηθούν ώστε να φύγουμε από το ψέμα της εφήμερης ζωής και να αντικρύσουμε την αλήθεια της αιώνιας. Στην κατανυκτικότερη περίοδο της χρονιάς, η γιορτή του **Ευαγγελισμού** φωτίζει τον πένθιμο χαρακτήρα της, γιατί είναι ελπιδοφόρα τα μηνύματα που εκπέμπει.

«Μην ψάχνουμε την Εύα ή το φίδι για να μετατοπίσουμε την αιτία των σφαλμάτων μας και των επιλογών μας. Η παραδοχή του λάθους θα φέρει και την άφεση, θα απολαύσει την συγγνώμη, θα κατακτήσει την αιωνιότητα. Όταν κυριαρχήσει αγάπη μεταξύ των ανθρώπων, τότε θα υπάρχει και η ειρήνη ως ελευθερώτρια και ζωογόνο δύναμη της ζωής μας. Έτσι και θα υπάρξει η οριστική συμφιλίωση Θεού και ανθρώπου, τότε και θα βιώσουμε τον παράδεισο μας.»

(Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς)